

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/139/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712211225
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7712211225.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a sudkýň Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Agnesy Hricovej v spore žalobcu: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXXX, zastúpený JUDr. Radoslavom Sotákom, advokátom so sídlom v Michalovciach, Nám. slobody 7, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Pribinova 19, IČO: 00 151 700, za účasti intervenienta na strane žalovanej D. E., nar. X.X.XXXX, bytom F. G. XXX, H., o zaplatenie 56.633,24 eur s príslušenstvom a úrazovú rentu, odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 7. mája 2024 č.k. 14C/1/2012 - 480

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku I. a III.

Žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného priznáva proti žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Michalovce (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví zamietol žalobu o náhradu ušlého zisku (výrok I.), konanie o nároku žalobcu na náhradu úrazovej renty zastavil (výrok II.) a priznal žalovanému a intervenientovi voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnej výške (výrok III.).

2. Súd týmto rozsudkom rozhodol o nároku žalobcu na náhradu ušlého zisku v sume 56.633,24 eur a náhradu úrazovej renty od 1.12.2010 s príslušenstvom, upresneného podaním doručeným súdu dňa 30.6.2016 a uplatneného s tvrdením, že pri dopravnej nehode dňa 7.5.2007 v obci Krásnovce, zavinenej vodičom motorového vozidla A. I., evč: D. XXX J. D. E., žalobca utrpel viaceré zranenia, bol dlhodobo práceneschopný a rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 6.5.2009 bol uznaný invalidným, s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 75 % tak, ako je to uvedené v prílohe č. 4 znaleckého posudku č. 3/2010 K. L., a keďže v čase nehody žalobca aktívne podnikal, v dôsledku úrazu pri dopravnej nehode nemohol vykonávať podnikateľskú činnosť, čím žalobcovi vznikla škoda a strata na zárobku, náhradu ktorej od 1.4.2008 do 28.2.2010 žalobca uplatnil v celkovej sume 4.782,50 eur, a tiež od 1.3.2010 v sume 235,47 eur do budúca spolu s príslušenstvom. Rozhodol tak potom ako rozsudok súdu zo dňa 21.10.2016 č.k. 14C/1/2012-166 zrušil Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 10.4.2018 č.k. 1Co/117/2017-189.

3. Po vrátení veci súd vykonal rozsiahle dokazovanie, vrátane dokazovania stanoviskom a oznámením Sociálnej poisťovne, znaleckým posudkom Ing. Cipru č. 3/2010 a č. 4/2010, znaleckým posudkom č. 4/2015 MUDr. Igora Mihókom, tiež znaleckým dokazovaním: a) nariadené uznesením súdu zo dňa 14.6.2019 č.k. 14C/1/2012-217, ktorým bol na vypracovanie znaleckého posudku ustanovený znalec MUDr. Peter Rovder, uznesením zo dňa 8.10.2019 č.k. 14C/1/2012-232 namiesto znalca MUDr. Petra

Rovdera bola ustanovená Znalecká lekárska organizácia s.r.o., so sídlom Tehelná 189, Zvolen, následne uznesením súdu zo dňa 12.11.2019 č.k. 14C/1/2012-242 bol namiesto znaleckej organizácie ustanovený znalec prof. MUDr. Peter Labaš, CSc., ktorý vypracoval znalecký posudok č. 66/2020 a dodatok č. 165/2020 k znaleckému posudku č. 66/2020, vyjadrením č. 69/2022 zo dňa 3.5.2020 znalca Prof. MUDr. Petra Labaša, CSc., b) nariadené uznesením súdu dňa 8.11.2022, č.k. 14C/1/2012-375, ktorým bol na vypracovanie znaleckého posudku ustanovený znalec Ing. Jozef Cipro za účelom výpočtu úrazovej renty a ušlého zisku žalobcu za žalovaného obdobie, dodatočne uznesením zo dňa 28.11.2022 č.k. 14C/1/2012-381 na miesto znalca Ing. Jozefa Cipra bol ustanovený znalec Ing. Marián Židó, PhD., ktorý vypracoval znalecký posudok č. X/XXXX zo dňa 15.7.2023 a odpoveďou znalca Ing. Mariána Židóa doručenou dňa 16.10.2023, ako i žalobcom predloženým súkromným znaleckým posudkom č. 2/2024 zo dňa 29.2.2024 znaleckej organizácie Experta s.r.o. Žilina, na základe ktorého súd prvej inštancie zistil, že:

3.1. dňa 7.5.2007 v obci Krásnovce bol žalobca pri nastupovaní do svojho motorového vozidla pritlačený o múr D. E. pri cúvaní s motorovým vozidlom, v dôsledku čoho žalobca utrpel zlomeninu nohy, bol operovaný, pol roka nechodil a chodiť začal asi po trištvrte roku. D. E., ktorý nehodu spôsobil, bol Okresným súdom Michalovce pod sp. zn. 4T/166/2007 právoplatne odsúdený,

3.2. žalobca mal vydané živnostenské oprávnenie,

3.3. podľa znaleckého posudku č. 66/2020 znalca prof. MUDr. Petra Labaša, CSc. instabilita pravého kolenného kĺbu žalobcu má vážne dôsledky na pracovnú činnosť a preto, tak ako to konštatoval D. E., žalobca spĺňa podmienku poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť minimálne 10 %,

3.4. podľa dodatku č. 165/2020 tohto znalca k znaleckému posudku č. 66/2020 je vzhľadom na charakter vykonávanej práce miera poklesu schopnosti žalobcu vykonávať pôvodné zamestnanie ako manuálne pracujúci min. 40 %,

3.5. podľa vyjadrenia č. 69/2022 zo dňa 3.5.2020 znalca Prof. MUDr. Petra Labaša, CSc., na rozdiel od znaleckého posudku č. 66/2020, znalecký posudok č. 165/2020 znalec vypracoval s poukazom § 8 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení a trvalé následky poškodeného žalobcu posudzoval vo vzťahu ku konkrétnej činnosti - manuálne náročná karosárska činnosť, ktorú žalobca vykonával pred úrazom: a) zotrval na závere, že pri výkone klampiarskej a karosárskej činnosti by došlo k nadmernému zaťaženiu pravého kolena žalobcu, čo by v konečnom dôsledku vzhľadom na nestabilitu kolena a výrazné obmedzenie hybnosti, viedlo k ďalšiemu úrazu žalobcu, ktorý bol opakovane operovaný za účelom stabilizácie kosti a väzu s výrazným obmedzením hybnosti, b) zistiť, že extenzia je úplná, avšak flexia je výrazne obmedzená o 30 - 40 st. uzavrel, že miera poklesu schopnosti žalobcu vykonávať pôvodné zamestnanie je minimálne 40 %, pričom tento záver znalec učinil na základe osobného vyšetrenia žalobcu dňa 3.5.2022 na základe zistenia, že na pravom kolene žalobca má jazvy po operácii v r. 2007 a po odstránení osteosyntetického materiálu v 2008, na pravom predkolení žalobcu sa vyvinula ťažká pooperačná trombóza s postupnou rekanalizáciou, pričom sú prítomné nielen pigmentové škvrny, ale i preulcerózne zmeny /vred/ na podklade chronickej žilovej insuficiencie po operácii, koleno je výrazne nestabilné, opuchnuté, s výrazne obmedzenou flexiou maximálne do 100 až 120 stupňov, a vzhľadom na vek a charakter úrazu treba očakávať zhoršenie stavu,

3.6. podľa oznámenia Sociálnej poisťovne doručeného súdu dňa 2.7.2021 na základe žiadosti žalobcu ako poistenca o invalidný dôchodok zo dňa 5.3.2008 bola vykonaná: a) zisťovacia lekárska prehliadka dňa 26.3.2008 na posúdenie invalidity žalobcu posudkovou lekárkou MUDr. Radoslavou Bajužikovou, ktorá dňa 26.3.2008 uznala žalobcu v dôsledku choroby žalobcu invalidným od 22.11.2007, po skončení výplaty nemocenských dávok s tým, že miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na 75 %, pričom za rozhodujúce zdravotné postihnutie žalobcu bola konštatovaná chronická ischemická choroba srdca s angínou pectoris, zaradená do kapitoly IX, oddiel A, položka 1 písm. c/ s MPSVZČ, určená na 65 %, t.j. na dolnej hranici percentuálneho rozpätia 60 % až 80 % a posudková lekárka realizovala zvýšenie MPSVZČ o 10 % pre iné zdravotné postihnutie žalobcu - stav po zlomenine pravej dolnej končatiny, zaradenej do kapitoly XV, oddiel G, položka 51, písm. b/, spolu na 75 %, b) kontrolná lekárska prehliadka bola určená na marec 2009, pričom kontrolná lekárska správa dňa 6.5.2009 konštatovala stav bez zmeny, žalobca je naďalej invalidný 75%, c) kontrolná lekárska prehliadka žalobcu určená na máj 2012, kontrola dňa 12.7.2012 rovnako konštatovala stav bez zmeny,

žalobca je naďalej invalidný 75 %, d) kontrolná lekárska prehliadka určená na júl 2018, kontrola dňa 17.7.2018 taktiež konštatovala stav bez zmeny, žalobca je naďalej invalidný 75 % a ďalšia kontrola nepotrebná; súčasťou oznámenia Sociálnej poisťovne doručeného súdu dňa 2.7.2021 bola aj lekárska správa s posudkom zo dňa 26.3.2008, lekárska správa s posudkom zo dňa 6.5.2009 a dňa 12.7.2012 a 17.7.2018,

3.7. zo záverov znaleckého posudku č. 6/2022 zo dňa 15.7.2023 K. D. M., F., že poškodenému A. B. počas doby trvania PN, ktorá bola spôsobená predmetnou dopravnou nehodou, t.j. 7.5.2007 do 31.3.2008 vznikol ušlý zisk v sume 26.377,94 eur, z písomnej odpovede tohto znalca doručenej súdu dňa 16.10.2023, že práceneschopnosť poškodeného v čase od 12.5.2008 do 1.7.2008 nebola do rozhodného obdobia započítaná, nakoľko v rámci znaleckého dokazovania nebola preukázaná jednoznačná súvislosť a keďže odpisovanie majetku v jednoduchom účtovníctve má presne stanovené zákonné postupy a vykonáva sa na základe odpisového plánu, znalec považoval žalobcom navrhované dodatočné očistenie výdavkov o odpisy za duplicitné, súd taktiež zistil

3.8. zo súkromného znaleckého posudku č. 2/2024 znaleckej organizácie Experta s.r.o. zo dňa 29.2.2024, že ušlý zisk žalobcu za obdobie od 7.5.2007 do 30.6.2008 činí sumu 43.985 eur.

4. Konštatoval, že medzi stranami nebolo sporné, že žalobca bol dňa 7.5.2007 účastníkom dopravnej nehody, v dôsledku ktorej utrpel škodu na zdraví a bol práceneschopný a preto objektívne neschopný prevádzkovať svoju podnikateľskú činnosť, keďže žalobca bol v čase tejto dopravnej nehody podnikateľom, a medzi stranami bola nespornou aj skutočnosť, že žalovaný z titulu náhrady ušlého zisku uhradil žalobcovi dňa 28.6.2009 sumu 4.159,03 eur a dňa 20.3.2010 sumu 35.686,01 eur, celkovo 39.845,04 eur.

5. Pretože žalobca na pojednávaní dňa 8.4.2024 svoju žalobu v časti nároku na úrazovú rentu vzal späť, žalovaný a intervenient na strane žalovaného so späťvzatím žaloby v tejto časti súhlasili, súd podľa § 145 ods. 2 CSP konanie v tejto časti zastavil.

6. Nárok žalobcu na náhradu ušlého zisku súd právne posúdil podľa § 442 ods. 1, § 446 a § 447 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že v spore bol preukázaný nárok žalobcu na ušlý zisk v sume 39.845,09 eur, ktorá už bola nesporne plnená žalobcovi žalovaným a preto žaloba nie je dôvodná, nakoľko žalovaný už pred podaním žaloby vysporiadal nárok žalobcu na náhradu ušlého zisku v celom rozsahu. Uzavrel, že žalobca nárok na ušlý zisk v sume 56.633,24 eur, uplatnený v žalobe už po odpočítaní žalovaným vyplatennej sumy 39.845,09 eur, predloženým súkromným znaleckým posudkom znaleckej organizácie EXPERTA, s.r.o. za obdobie od 7.5.2007 do 30.6.2008 nepreukázal, a to ani po jeho správnom prepočítaní.

6.1. Dôvodil, že ak podľa záverov žalobcom predloženého súkromného znaleckého posudku znaleckej organizácie EXPERTA, s.r.o. výška ušlého zisku (zárobku) žalobcu za obdobie od 7.5.2007 do 30.6.2008 predstavuje čiastku 43.985 eur, súd prvej inštancie sa v celom rozsahu stotožnil so žalovaným, že tomuto znalcovi bola nesprávne zadaná úloha na vypracovanie znaleckého posudku, lebo predmetom tohto konania nie je ušlý zisk za obdobie od 7.5.2007 do 30.6.2008, ale ušlý zisk za obdobie od 7.5.2007 do 31.3.2008 a následne od 13.5.2008 do 30.6.2008, čo vyplýva aj zo samotnej žaloby, ktorou si žalobca neuplatňoval ušlý zisk za obdobie od 1.4.2008 do 12.5.2008, čo činí 42 dní. Zároveň ako nesprávny súd vyhodnotil aj matematický prepočet v tomto znaleckom posudku, nakoľko vo výpočte na strane 9 je matematická chyba, v bode 6 - $230 \text{ dní} \times 104$, nie je 24.970, ale 24.856 a rovnako $182 \text{ dní} \times 104$ nie je 19.015, ale len 18.928, pokiaľ potom PN žalobcu od 7.5. do 31.12 je 239 dní, $239 \text{ dní} \times 104$ je 24.856 a následne PN od 1.1.2008 do 31.3.2008 je 91 dní, $91 \text{ dní} \times 104$ je 9.464, z čoho podľa výpočtu za obdobie od 7.5. do 31.3. vyplýva matematický súčet ušlého zisku v čiastke 34.320 eur. Dodal, že ak by aj bolo pripočítané obdobie PN žalobcu od 13.5. do 30.6., čo je ďalších 140 dní, činí táto suma 14.560, a tak celkový vyčíslený ušlý zisk za uvedené obdobie znaleckou organizáciou Experta činí 34.320 eur, ktorá bola nesporne žalobcovi vyplatená.

6.2. Poukazom na uvedené, na závery znaleckého posudku znalca Ing. Mariána Židó, PhD., podľa ktorých žalobcovi za obdobie od 7.5.2007 do 31.3.2008 vznikol ušlý zisk v celkovej sume 26.377,94 eur a na medzi stranami nespornú skutočnosť, že žalovaný titulom ušlého zisku plnil žalobcovi sumu 39.845,74 eur, súd prvej inštancie vyvodil záver, že žalovaný uhradil žalobcovi viac ako tento nárok žalobcu

vyčíslila znalecká organizácia v súkromnom znaleckom posudku, navyše odhládnuť od skutočnosti, že pri vyčíslovaní neboli odpočítané nemocenské dávky a invalidný dôchodok vyplácaný v období, za ktorý žalobca ušlý zisk požaduje. Preto žalobu žalobcu v tejto časti zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a keďže žalovaný a intervenient mali plný úspech vo veci tak im priznal náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o ich výške rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7. Proti výroku I. a III. tohto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, namietajúc nepreskúmateľnosť rozsudku v tejto časti, ako aj to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenie veci. Navrhol zrušiť rozsudok v jeho napadnutej časti a vrátiť vec na nové konanie, resp. zmeniť a návrh zamietnuť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

7.1. Žalobca v odvolaní namietol vadu konania spočívajúcu v nedostatočnom odôvodnení rozsudku tvrdiac, že súd prvej inštancie v rozpore so zákonom neuviedol aké skutočnosti považoval za preukázané, ktoré za preukázané nepovažoval, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, čo je v zmysle ustálenej judikatúry vo svojej podstate porušením základného práva strany sporu na spravodlivý proces. Podľa názoru žalobcu je rozsudok nepreskúmateľný z dôvodu, že nie je z neho zrejmé, ako súd hodnotí posudok č. 4/2010 K. L., či ho považuje za dôveryhodný alebo nedôveryhodný, pričom tento posudok preukazuje nárok žalobcu v plnom rozsahu. V tejto súvislosti žalobca podčiarkol, že v konaní nebolo sporné, že nárok žalobcu je daný, sporná bola len jeho výška, preto súd mal prihliadnuť na tento posudok, navyše ak žalobca na poslednom pojednávaní uviedol, že okrem posudku znaleckého ústavu Experty je možné prihliadnuť práve aj na znalecký posudok K. L., tento posudok tak preto mal byť predmetom súdneho prieskumu.

7.2. Súdu žalobca vytkol, že z rozsudku nie je tiež zrejmé, z akého dôvodu súd neprihliadol na námietky žalobcu k znaleckému posudku Ing. Židó, ktorý vo svojom dodatku nereagoval na pripomienky žalobcu k jeho posudku ani v jeho dodatku č. 1., teda či ich súd považuje za dôvodné alebo nie, hoci už vo vyjadrení z 15.9.2023 žalobca poukazoval na posudok Ing. Cipru č. 4/2010 a uviedol, že znalec Ing. Židó nesprávne určil hodnotu majetku žalobcu v rozpore s výpočtom v znaleckom posudku č. 4/2010 K. L.. Znalec podľa názoru žalobcu „nesprávne použil výklad § 442 Občianskeho zákonníka - ušlý zisk - to čo poškodenému ušlo - nezapočítanie PN od 12.5.2008 - 1.7.2008, ktoré podľa názoru žalobcu súvisí s úrazom - použil výdavky z účtovníctva, ktoré neupravil o odpisy. V opačnom prípade by došiel znalec k iným hodnotám, ako sme to uviedli v podaní zo 15.9.2023.“

8. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu vyjadril nesúhlas s dôvodmi podaného odvolania a tvrdeniami žalobcu o dôvodnosti súdom zamietnutého nároku, vrátane tvrdenia, že prvoinštančný súd svoje rozhodnutie neodôvodnil spôsobom súladným so zákonom. Stotožňujúc sa v celom rozsahu s rozhodnutím prvoinštančného súdu žalovaný navrhol potvrdiť rozsudok a priznať žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

8.1. Zdôraznil, že po rozhodnutí odvolacieho súdu bolo vykonávané dokazovanie na preukázanie výšky žalobcom uplatňovaného nároku, keďže žalovaný predložením výpočtu ušlého zisku K. N. spochybnil správnosť záverov listinného dôkazu predloženého žalobcom, a to znaleckého posudku č. 4/2010 K. L., ktorý z dôvodu absencie znaleckej doložky v zmysle ustanovenia § 209 ods. 2 CSP nemožno považovať za znalecký posudok, ale iba ako dôkaz listinou. Z uvedeného dôvodu súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie znalcom v odbore ekonómia a manažment, odvetvie personalistika a kontroling Ing. Mariánom Židóm, PhD., ktorý vypracoval znalecký posudok, zo záverov ktorého vyplýva, že žalobcovi počas doby trvania práceneschopnosti spôsobenej predmetnou dopravnou nehodou vznikol ušlý zisk v celkovej sume 26.377,94 eur, pričom uvedená suma je nižšia ako suma, ktorá bola žalobcovi žalovaným ešte pred podaním žaloby preukázateľne z tohto titulu uhradená t.j. 39.845,04 eur. K námietkam vznesených žalobcom voči predmetnému znaleckému posudku a jeho záverom sa znalec vyjadril podaním zo dňa 12.10.2023 tak, že tieto nepovažoval za dôvodné a spôsobilé spochybniť jeho závery. Ani žalobcova snaha o zvrátenie výsledku znaleckého dokazovania nariadeného súdom v konaní t.j. takým znalcom, ktorý nemá žiaden pomer k veci, ani vedomosť o danej veci a ani vzťah k žalobcovi, predložením súkromného znaleckého posudku znaleckej organizácie EXPERTA s.r.o., neprinesla ním želaný výsledok, ba práve naopak, i tento, aj keď nesprávny samotným žalobcom predložený znalecký

posudok v celom rozsahu potvrdil správnosť tak výsledkov vykonaného dokazovania v konaní, ako aj argumentácie žalovaného k žalobou uplatňovanému nároku, t.j. že žaloba nie je dôvodná, nakoľko žalovaný už pred podaním žaloby vysporiadal nárok žalobcu titulom ušlého zisku v súlade s platnou právnou úpravou v celom rozsahu.

8.2. Podľa názoru žalovaného ani znalecký posudok znaleckej organizácie EXPERTA s.r.o. nepotvrdil opodstatnenosť žalobcom uplatňovaného nároku, a to aj napriek tomu, že spracovateľovi znaleckého posudku bola zadávateľom nesprávne stanovená úloha, keďže mu bolo uložené vypočítať ušlý zisk za obdobie od 7.5.2007 do 30.6.2008, t.j. vrátane obdobia od 1.4.2008 do 12.5.2008, kedy žalobca preukázateľne práceneschopný nebol, to znamená, že za uvedené obdobie mu predmetný nárok neprináleží a len pre úplnosť, ktoré obdobie ani nebolo predmetom konania, v znaleckom posudku sú základné matematické spočítacie chyby (str. 9 ZP, výpočet pod bodmi 6., 7.), zo znaleckého posudku nie je zrejmé, aké „Doplnené informácie poškodeného A. B. v čase vypracovania posudku“ boli podkladmi pre jeho vypracovanie, čo činí znalecký posudok nepreskúmateľným a zadávateľ nemal k dispozícii podklady k vyplateným nemocenským dávkam, pričom ich absencia, má podstatný vplyv na správnosť jeho záverov.

9. Žalobca v replike na vyjadrenie žalovaného k jeho odvolaniu zotrval na podanom odvolaní a prezentovaných odvolacích námietkach. Navrhol zmeniť napadnuté rozhodnutie a návrhu vyhovieť a priznať žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania. Podčiarkol, že žalovaný sa nevyjadril k námietke žalobcu, že súd v rozpore so zákonom neuviedol aké skutočnosti považoval za preukázané, ktoré za preukázané nepovažoval, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Aj keď žalovaný tvrdí, že posudok č. 4/2010 Ing. Cipru neobsahuje znaleckú doložku, a teda že ide iba o listinný dôkaz, naďalej má žalobca za to, že súd sa ním mal zaoberať, či ho považuje za dôveryhodný alebo nedôveryhodný, tento posudok Ing. Cipru, preto mal byť predmetom súdneho prieskumu tak ako každý iný listinný dôkaz, pričom práve tento posudok preukazuje nárok žalobcu v plnom rozsahu. Dodal, že žalovaný sa nevyjadril ani k námietkam k posudku K. M. a k tomu, že z rozsudku nie je zrejmé, či ich súd považuje za dôvodné alebo nie a ani k námietkam v bode 3 odvolania.

10. Žalovaný v duplike na repliku žalobcu uviedol, že obsah repliky žalobcu je totožný s obsahom žalobcom už podaného odvolania zo dňa 28.5.2024, ktoré podal proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, a preto sa k tomuto podaniu už osobitne vyjadrovať nebude, nakoľko by musel opakovať argumentáciu, ktorá už bola v konaní žalovaným prednesená a ktorú uviedol aj vo vyjadrení z 18.6.2024.

11. Ďalšie vyjadrenia strán neboli podané.

12. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 až § 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§ 355 až § 358 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a z hľadiska žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Skutočnosti, ktoré žalobca uvádza v odvolaní, nič nemenia na vecnej správnosti napadnutej časti rozsudku, lebo nie sú spôsobilé spochybniť správnosť skutkových záverov (skutkových zistení) a ani právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a neumožňujú prijať v danom spore rozhodnutie v prospech žalobcu. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Neboli zistené žiadne porušenia procesných práv a ani iná vada konania, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie v spore. Rozsudok je v jeho napadnutých výrokoch vecne správny.

13. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku a preto v súlade s § 387 ods. 2 CSP v odôvodnení ťažiskovo konštatuje, že dôvody, na ktorých podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku spočíva rozhodnutie súdu prvej inštancie, považuje za vecne správne (§ 387 ods. 1 CSP) a tiež úplné z hľadiska všetkých kľúčových otázok nastolených v priebehu konania pred súdom prvej inštancie oboma procesnými stranami (§ 387 ods. 3 veta prvá CSP).

15. So zreteľom na to, že odôvodnenie a rozhodnutie súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu tvoria jeden celok, odvolací súd nepovažoval za potrebné, aby v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie isté závery rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorými sa stotožňuje, ako i s ohľadom na to, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá a ani nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument uvedené v odvolaní, ale iba na tie námietky, ktoré majú podstatný význam pre rozhodnutie o danom odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa v rámci konania o odvolaní preskúmavalo (por. m.m. IV. ÚS 350/2009, IV. ÚS 4/2013, IV. ÚS 124/2011, II. ÚS 127/07), odvolací súd v zmysle § 387 ods. 3 druhá veta CSP na zdôraznenie správnosti napadnutej časti rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

16. Žalobca v danom prípade uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, podľa ktorého odvolanie možno odôvodniť len tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

16.1. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov (aj iných orgánov). Pod pojmom „procesný postup“ súdu sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1Cdo/6/2014, 3Cdo/38/2015, 5Cdo/201/2011, 6Cdo/90/2012). V zmysle tohto ustanovenia pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká zákonnému ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Ide napr. o právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

16.2. Pri posudzovaní nesprávneho procesného postupu, ktorý spočíva v tom, že strane bolo znemožnené uskutočňovať jej patriace procesné práva, je nevyhnutné posudzovať intenzitu zásahu do práva na spravodlivý proces a jednotlivé konkrétne porušenia procesných práv je potrebné hodnotiť v kontexte celého súdneho konania, dopadu na ďalšie procesné postupy súdu a možnosti strany namietať alebo zvrátiť nesprávny postup súdu. V tomto zmysle musí konanie ako celok vykazovať znaky nespravodlivosti. Jedna izolovaná vada na uplatnenie odvolania z tohto dôvodu nestačí.

16.3. Dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia je bezpochyby v demokratickom právnom štáte základnou podmienkou legitimity každého rozhodnutia súdu. Ústavný súd SR vo svojich rozhodnutiach stabilne uvádza, že: „Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (m. m. III. ÚS 328/05, III. ÚS 116/06)“. (III. ÚS 107/07), „Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl.46 ods.1 ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné“ (IV. ÚS 14/07).

16.4. Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa nepreskúmateľnosti rozhodnutia, odvolací súd pripomína, že nepreskúmateľnosť, resp. nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia predstavuje nesprávnosť postupu súdu, ktorým sa odníma strane sporu možnosť uskutočňovať jej procesné práva v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP len v celkom ojedinelých (extrémnych) prípadoch, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napr. vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“, prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“.

16.5. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na zachovanie práva sporovej strany na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď na všetky otázky, ktoré vyšli v priebehu sporu najavo. Povinnosťou súdu je vyhodnotiť iba tie sporné tvrdenia a skutočnosti, ktoré sú pre meritórne rozhodnutie súdu významné (por. napr. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 25.9.2012 - sťažnosť č. 59102/08, nález Ústavného súdu SR zo 14.9.2011, sp. zn. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.9.2009 sp. zn. 5MCdo/8/2008). Za procesnú vadu konania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP teda nemožno považovať to, že súd prvej inštancie neodôvodnil rozhodnutie podľa predstáv strany sporu/odvolateľa (por. napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/84/2017 zo dňa 25.10.2017). Ústavný súd SR v zmysle svojej judikatúry považuje za protiústavné (len) tie rozhodnutia, ktorých odôvodnenie je úplne odchyľne od veci samej alebo aj extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti (IV. ÚS 150/2003, I. ÚS 301/2006). Meradlom toho, či rozhodnutie súdu prvej inštancie je alebo nie je preskúmateľné, nie sú požiadavky strany sporu alebo odvolacieho súdu na náležitosti odôvodnenia rozhodnutia, ale predovšetkým záujem strán sporu na tom, aby mohli v odvolaní náležite použiť proti tomuto rozhodnutiu odvolacie dôvody. Aj keď rozhodnutie súdu prvej inštancie nevyhovuje všetkým požiadavkám na jeho odôvodnenie, nie je spravidla nepreskúmateľné, pokiaľ prípadné nedostatky odôvodnenia neboli podľa obsahu odvolania na ujmu uplatnenia práv odvolateľa.

16.6. Pre procesnú stranu z práva na spravodlivý súdny proces napokon nevyplýva ani jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, aby preberal a riadil sa stranou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s vôľou a požiadavkami sporovej strany, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých a vykonaných dôkazov súdom a dožadovať sa navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov. Dôvodom zakladajúcim prípustnosť odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP nie je ani nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu.

17. Po preskúmaní spisu a relevantnej časti rozsudku dospel odvolací súd k záveru, že nedošlo k naplneniu vady podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP spočívajúcej v porušení práva na spravodlivý proces tým, že súd prvej inštancie riadne neodôvodnil svoj rozsudok. V odôvodnení rozsudku sa súd dostatočne vysporiadal s argumentáciou žalobcu v žalobe, zhodnotil väčšinu dôkazov predložených na podporu tvrdení žalobcu i žalovaného, uviedol ktoré skutočnosti z nich považoval za preukázané, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a z akých právnych noriem pri rozhodnutí vychádzal. Súd svoje úvahy, ako dospel k záveru o zamietnutí žaloby podrobne uviedol v odôvodnení rozsudku s poukazom na zistený skutkový stav a príslušné zákonné ustanovenia, ktoré správne aplikoval. Tieto úvahy súdu sú vecné, správne a niet v nich žiadneho logického rozporu. Súd pri svojom rozhodovaní rešpektoval klauzuly určujúce minimálnu mieru racionality a konzistencie skutkovej a právnej argumentácie a pri výklade a aplikácii zákonných predpisov sa podľa názoru odvolacieho súdu neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam, pričom žalobcovi i žalovanému vytvoril všetky procesné podmienky, aby v priebehu sporu uplatnili a realizovali svoje procesné práva. Rozsudok dáva odpoveď na všetky relevantné otázky súvisiace s predmetom sporu a spĺňa zákonné požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Nemožno preto ako opodstatnenú vyhodnotiť odvolaciu námietku žalobcu založenú bez ďalšieho na samotnom tvrdení, že rozsudok nepreskúmateľný z dôvodu, že nie je z neho zrejmé, ako súd hodnotí posudok č. 4/2010 K. L., či ho považuje za dôveryhodný alebo nedôveryhodný, z akého dôvodu súd neprihliadol na námietky žalobcu k znaleckému posudku Ing. Židó.

18. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, to znamená musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne, lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor

v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 a nasl. CSP.

18.1. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil aj svoje rozhodnutie. Podľa posúdenia odvolacieho súdu sa súd nedopustil pochybenia ani v rámci dokazovania.

18.2. V súvislosti s hodnotením dôkazov súd prvej inštancie v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov súdom podľa vnútorného presvedčenia, súd starostlivo hodnotil všetky vykonané dôkazy, vrátane znaleckých posudkov, ktoré dôsledne podrobil všestrannej previerke nielen právnej korektnosti, ale tiež vecnej správnosti. Správne pritom súd rešpektoval celý proces utvárania znaleckého dôkazu, vrátane prípravy znaleckého skúmania, zabezpečovania podkladov pre znalca, priebeh znaleckého skúmania, vierohodnosť teoretických východísk, ktorými ten ktorý znalec odôvodňoval svoje závery, spoľahlivosť metód použitých znalcom a spôsob vyvodzovania záverov znalca, pričom svoje úvahy v tomto smere korektne odôvodnil v bodoch 52 až 61 rozsudku, na čo náležite poukázal i žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu, s ktorým sa stotožňuje i odvolací súd.

19. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že vo všeobecnosti právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikáciou konkrétnej právnej normy na zistený skutkový stav vyvodzuje zo skutkových zistení, aké práva a povinnosti majú subjekty konania podľa hmotného práva. Nesprávnym právnym posúdením je potom potrebné rozumieť omyl v tomto postupe, a teda nesprávnosť pri aplikácii práva na skutkové zistenia. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd neaplikoval právnu normu vôbec, alebo ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak aj aplikoval správny predpis, ktorý si nesprávne vyložil alebo napokon ak aplikoval správny predpis, ktorý tiež správne interpretoval, avšak právnu normu nesprávne na zistený skutkový stav použil, v skutkových okolnostiach teda z právnej normy vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán.

19.1. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého rozsudku konštatuje, že ani tento žalobcom uplatnený odvolací dôvod nie je v posudzovanom spore naplnený.

19.2. Na tomto mieste odvolací súd pripomína, že škodu vo všeobecnosti možno chápať ako majetkovú ujmu, vyjadriteľnú v peniazoch, ktorá sa prejavuje buď ako skutočná škoda alebo ako ušlý zisk. Skutočnou škodou sa rozumie ujma, spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu.

19.3. Ušlým ziskom sa rozumie ujma spočívajúca v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodovej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí. Súčasne platí, že majetková ujma spôsobená tým, že škodová udalosť zasiahla do priebehu deja vedúceho k určitému zisku, sa odškodňuje iba za predpokladu, že k nej došlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Iba samotné tvrdené zmarenie zamýšľaného podnikateľského zámeru poškodeného, či prísľubu možného zisku, k odškodneniu nestačí. Majetkový prínos musí byť podložený už existujúcimi, či reálne dosiahnuteľnými okolnosťami, z ktorých možno usudzovať, že nebyť škodnej udalosti, k zamýšľanému zisku by skutočne došlo. Ušlý zisk ako druh majetkovej ujmy (škody) spočíva v nedosiahnutí toho, čoho by poškodený, pri neexistencii škodnej udalosti za normálnych okolností, pri pravidelnom behu vecí, dosiahol. Ušlý zisk znamená stratu očakávaného prínosu. Pri posudzovaní ušlého zisku nepostačuje len pravdepodobnosť zvýšenia majetku poškodeného v budúcnosti, ale musí byť stanovené naisto, že pri pravidelnom behu vecí, pokiaľ by nebolo protiprávneho konania škodcu, mohol poškodený dôvodne očakávať zvýšenie svojho majetku.

19.4. Pri výške ušlého zisku je určujúce, akému majetkovému prospechu, ku ktorému malo reálne dôjsť, zabránilo konanie škodcu, resp. o aký reálne dosiahnuteľný (nie hypotetický) prospech poškodený prišiel. Je preto nutné vychádzať z čiastky, ktorú by v predmetnom období za obvyklých podmienok poškodený získal, s prihliadnutím na náklady vynaložené na dosiahnutie tohto zisku, prípadne na

náklady na dosiahnutie tohto zisku potrebnými. Príčinná súvislosť je daná vtedy, ak škodná udalosť skutočne spôsobila škodu o ktorej náhradu ide. Otázka existencie príčinnej súvislosti je otázkou skutkovou, lebo v konaní sa zisťuje, či protiprávny úkon škodcu a vzniknutá škoda (ušlý zisk) na strane poškodeného sú vo vzájomnom pomere príčiny a následku. Právne posúdenie príčinnej súvislosti spočíva v stanovení, medzi akými skutkovými okolnosťami má byť jej existencia zisťovaná. Dôkazné bremeno na preukázanie tvrdenia, že pri pravidelnom behu okolností by žalobca získal určitý prospech, ťaží žalobcu, ktorý je povinný nepochybne preukázať splnenie všetkých podmienok zodpovednosti za škodu; ak neunesol bremeno v tomto smere, nemôže byť v spore úspešný.

19.5. Inými slovami, ak má byť žalobca s nárokom na náhradu ušlého zisku úspešný, musí súd na základe tvrdení žalobcu, resp. vykonaného dokazovania a všetkého, čo vyšlo v konaní najavo, nadobudnúť vnútorné presvedčenie zodpovedajúce praktickej istote, že nebyť protiprávneho konania škodcu, žalobca by s ohľadom na pravidelný beh vecí získal majetkový prospech (ušlý zisk). Nepostačuje iba pravdepodobnosť zvýšenia majetkového stavu v budúcnosti, lebo musí byť postavené naisto a v tomto smere je dôkazné bremeno na poškodenom, že

20. Súd prvej inštancie v okolnostiach posudzovanej veci správne vychádzal z premisy, že je to poškodený žalobca, ktorý musí v spore preukázať, že nebyť protiprávneho konania škodcu by sa majetkový stav poškodeného zvýšil. Platí totiž, že konkrétnu výšku ušlého zisku je potrebné dokázať, pričom dôkazné bremeno viazne na poškodenom. Vychádzajúc zo záveru, že v spore bol preukázaný nárok žalobcu na ušlý zisk v sume 39.845,09 eur, ktorá už bola nesporne plnená žalobcovi žalovaným (správnosť tohto záveru súdu nebola v odvolaní žalobcu spochybnovaná), správne uzavrel, že žalobca nárok na ušlý zisk v sume 56.633,24 eur, uplatnený v žalobe už po odpočítaní žalovaným vyplatenej sumy 39.845,09 eur, predloženým súkromným znaleckým posudkom znaleckej organizácie EXPERTA, s.r.o. za obdobie od 7.5.2007 do 30.6.2008 nepreukázal, a to ani po jeho správnom prepočítaní. Vecnú správnosť tohto záveru pritom nie je spôsobilá spochybniť odvolacia námietka žalobcu založená na bez ďalšieho iba na samotnom tvrdení, že nárok žalobcu v plnom rozsahu preukazuje znalecký posudok č. 4/2010 Ing. Cipru a súd mal prihliadnuť na tento posudok, naviac ak žalobca na poslednom pojednávaní uviedol, že okrem posudku znaleckého ústavu Experty je možné prihliadnuť práve aj na znalecký posudok Ing. Cipru.

21. Nakoľko súd prvej inštancie v danom prípade vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav veci, vzal do úvahy iba skutočnosti preukázané vykonanými dôkazmi, ktoré vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z § 191 a nasl. CSP, v súlade so zákonom a správnym spôsobom vo vzťahu k uplatnenému nároku, starostlivo prihliadajúc tiež na rozhodujúce skutkové tvrdenia a relevantné argumenty sporových strán a dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil zákonu zodpovedajúce závery o právach a povinnostiach sporových strán, odvolací súd podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietavom výroku ako aj v súvisiacom výroku o priznaní nároku žalovanému a intervenientovi na náhradu trov konania proti žalobcovi.

22. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný a intervenient na strane žalovaného, na základe čoho odvolací súd priznal žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).